

Parlez-vous
Français!

DANS 20 ANS JE SERAI...
(ZA 20 LAT, BĘDĘ...)

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na III etapie edukacyjnym w szkole branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

Dans 20 ans je serai... (Za 20 lat, będę...)

Klasa / czas trwania lekcji

klasa II, 2x45 min

Cele

Komunikacyjne: Uczeń rozumie kogoś, kto opowiada o swoich planach i nadziejach na przyszłość, oraz potrafi sam ułożyć podobną wypowiedź.

Leksykalne: Uczeń rozumie i potrafi posłużyć się słownictwem z nagrania; utrwała i poszerza słownictwo związane z życiowymi i zawodowymi planami, np. mieć dzieci, zwiedzić świat etc.

Gramatyczne: Uczeń rozpoznaje formę czasu *futur simple* i potrafi samodzielnie ją utworzyć; wie, w jakich sytuacjach używa się tego czasu.

Fonetyczne/ortograficzne: Uczeń rozpoznaje charakterystyczne skracanie głoski e w wymowie czasowników w czasie przyszłym prostym i potrafi odtworzyć poprawną wymowę; rozpoznaje intonację charakterystyczną dla wybranej sytuacji komunikacyjnej (przeciąganie końcowych sylab) w mowie mówionej i potrafi odtworzyć ten rodzaj melodii.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń rozpoznaje podobieństwa między polskimi a francuskimi nastolatkami – ich marzeniami, nadziejami i obawami – mimo dzielących ich różnic językowych i kulturowych.

Wychowawcze: Uczeń przejawia refleksję nad własną przyszłością i marzeniami.

Metody/Techniki/Formy pracy

ćwiczenia wymowy, ćwiczenia intonacyjne, ćwiczenia gramatyczne, praca w parach/grupach, odgrywanie ról, test wielokrotnego wyboru.

Środki dydaktyczne

tablica, fragment nagrania odpowiedzi kilku nastolatków opowiadających o swoich planach i nadziejach na przyszłość, np. <https://www.youtube.com/watch?v=1tNNp63vs3E> [dostęp w dn. 16.07.2019], transkrypcja niektórych fragmentów nagrania.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji:

Sprawdzenie listy, przejście na j. francuski.

Wprowadzenie do tematu: Nauczyciel pyta uczniów o to, gdzie siebie widzą za 20 lat: czy mają jakieś marzenia, które chcieliby zrealizować do tego czasu, lub jakąś wizję swojego życia (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój inicjatywności

i przedsiębiorczości). Przeformułowuje ich odpowiedzi, używając czasu *futur simple*, i zapisuje je pełnymi zdaniami na tablicy, wprowadzając niezbędne słownictwo.

Pierwsze oglądanie nagrania: Nauczyciel prosi uczniów o obejrzenie nagrania i zdecydowanie, które z podanych na tablicy planów pojawiają się wśród nadziei ankietowanych nastolatków. Sprawdza odpowiedzi, prosząc o ich uzasadnienie.

Drugie oglądanie nagrania: Nauczyciel rozdaje uczniom kartki z testem wielokrotnego wyboru. Prosi uczniów o ponowne obejrzenie dokumentu i zaznaczenie prawidłowych odpowiedzi. Sprawdza je, prosząc o uzasadnienie.

Konceptualizacja: Nauczyciel rozdaje uczniom transkrypcje wybranych zdań/fragmentów nagrania. Prosi o podkreślenie w nich czasowników w czasie przyszłym prostym, następnie spisuje je na tablicy, prosząc uczniów o podanie ich bezokolicznika. We współpracy z uczniami rozbija formę czasownika na temat i końcówkę (umiejętność uczenia się). Formułuje regułę. Prosi kolejnych uczniów, by odmienili wybrane czasowniki w *futur simple*. Prosi uczniów o ponowne przesłuchanie fragmentów nagrania z transkrypcji i jednocześnie śledzenie ich zapisu. Prosi ich, aby zwrócili uwagę na to, jak wymawiane są czasowniki w *futur simple*, oraz na charakterystyczne przeciąganie końcówek słów. Robi pauzy i naśladuje sposób mówienia nastolatków. Prosi uczniów o to samo.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Nauczyciel dzieli uczniów na pary lub grupy trzyosobowe. Ich zadaniem jest odegranie francuskich nastolatków opowiadających o swoich nadziejach na przyszłość. Następnie pary/grupy odgrywają te same role przed klasą (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój inicjatywności/przedsiębiorczości).

Podsumowanie

Nauczyciel pyta uczniów o ich nadzieje i plany na przyszłość (porozumiewanie się w j. obcych).

Zakończenie lekcji

Nauczyciel zadaje pracę domową: uczniowie, w parach lub grupach trzyosobowych, mają nagrać swoje wypowiedzi na wzór z filmiku. Będzie to element ich projektu (porozumiewanie się w j. obcych, rozwój inicjatywności/przedsiębiorczości).

Komentarz metodyczny

Ławki ustawione są w półkole lub rzędach, tak, by uczniowie mieli wystarczająco miejsca na prezentację przed klasą. Aktywność na utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych celowo pomyślana jest jako odgrywanie ról, a nie opowiadanie o własnej przyszłości – chodzi o to, by uczniowie poczuli się na tyle swobodnie, by imitować intonację bohaterów nagrania. Zadana uczniom praca domowa jest

jednym z ich projektów. W jej ocenie brana będzie pod uwagę: poprawność językowa oraz ilość wykorzystanych wiadomości z lekcji. Nauczyciel może rozważyć wystawienie kilku ocen z pracy domowej: osobną za poprawność językową, intonację i ilość wiadomości z lekcji. Formy i metody pracy oraz sposób oceny powinny być dostosowane do uczniów o SPE, wg zaleceń poradni psychologiczno-pedagogicznej lub psychologa/pedagoga szkolnego. Uczniowie o SPE powinni siedzieć też blisko nauczyciela. Uczniowie szczególnie zdolni powinni móc przygotować dłuższą wypowiedź niż reszta.